

ker zaradi strastnega ugovarjanja od strani Dežmanove proti nujnosti, katero je gosp. Regali dobro motiviral s tem, da v kratkem potuje baron Filipović skozi Ljubljano in se mu pri tej priliki uže izroči diploma, gosp. župan ni mogel pomiriti nastale burne seje drugače, kakor s tem, da je izrekel konec seji, včeraj je poklical mestni odbor v drugo sejo, v kateri je bil po predlogu gosp. Regalija baron Filipović enoglasno za častnega mestjana imenovan. Čemu se je odbijalo v soboto, kar se je odobrilo v torek?!

— (O otroški bolnišnici Ljubljanski) je opravništvo ravno kar izdalo skupno letno poročilo za leto 1874., 1875., 1876. in 1877. Iz tega poročila je razvidno, da ta bolnišnica, katero je z mnogimi težavami osnoval gosp. dr. Kovač, stoji dandanes po mnogih darovih, ki so jej došli in jej vsako leto dohajajo, na trdnih nogah. Kakor poročilo kaže, se vsako leto okoli 80 revnih otrok ozdravlja v tem dobrodelnem zavodu, kateremu prvi zdravnik v notranjih boleznih je dr. Kovač, potrebne operacije izvršuje dr. Fux, dr. Eisl pa namestuje dr. Kovača, ako je zadržan; vsi zdravniki opravljajo svoj posel brezplačno. Upravni svet obstaja iz 10 udov, med katerimi tudi nekatere gospé.

— (Najstarejši mož v Ljubljani), hišni posestnik gospod Anton Jerina, oče penzioniranega župnika gospoda Jerine, je v 92. letu 23. dne t. m. umrl; pravijo, da ranjki ni bil nikdar bolan. Naj v miru počiva!

— (V spomin Prešernu) napravi po večletni navadi čitalnica prihodnjo nedeljo slovesno „besedo“, pri kateri se bode poleg muzikalnih piés tudi predstavljala gledališna igra „Igralka“.

— (Vabilo na naročbo.) Dr. Bleiweisova svečanost, spisal in sestavil po stenografskih svojih bilježkah Anton Bezenšek s pomočjo prof. dr. Celestine v Zagrebu. — To bode naslov knjige, ki se bode izdala, ako se oglasi dovoljno naročnikov, po uredništvu „Jugoslav. Stenografa“, ter bo imela točen opis te velike narodne svečanosti, ki se je vršila v slavo našega očeta pod geslom: Slovenci in Hrvati složimo se! Zadrževala bo ta knjiga vse govore, ki so se pri tej priliki govorili, po stenografskih virih, vse telegrame, ki so došli, in tudi sliko dr. Bleiweisa. — Cena jej bo okoli 50 novč. Kdor si želi knjigo nabaviti, naj se oglasi pri uredništvu „Jugosl. Stenografa“ v Zagrebu čim prej mogoče, ker knjiga se bode — ako se oglasi dovoljno naročnikov — tiskala precej, tako da bo v decembru t. l. gotova. — Denar naj se izvoli pozneje poslati, ko bo izdanje knjige sledilo, ali pa jo bode dobil naročnik po poštnem povzetju. Za nenaročnike bo knjiga pozneje znatno draža.

V Zagrebu 26. novembra 1878.

Ant. Bezenšek,
urednik „Jugosl. Stenografa“ v Zagrebu.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Presvitli cesar je na prošnjo fzm. barona Filipovića, priznavši velike zasluge njegove, odpustil iz vojskovodstva v Bosni in dovolil, da se vrne v Prago na svoje prejšnje mesto, — namesti njega je fzm. vojvoda Virtsberški imenovan za poveljnega generala in načelnika deželne vlade v Bosni, njegov namestnik pa fml. Jovanović; generalmajor nadvojvoda Ivan Salvator je poveljnik v Mostaru.

— Novih ministrov še zmiraj ni. Tudi se še ne vé, kedaj se konča zborovanje delegacij in začne državni zbor, enkrat se je reklo: 5. dne t. m., drugičkrat 10. dne.

— Baron Helfert je „o Bosni“ izdal jako zanimivo knjižico pod imenom „Bosnisches“.

Iz Prage. — Narod česki je slavno obhajal 29. novembra 500letnico smrti nepozabljivega cesarja Karola IV., ki je bil deželi česki največi dobrotnik. Vladal je 33 let. Pod njim je cvetela cerkev, veda, umetnost, obrtnija, kmetijstvo, rudarstvo, kupčijstvo, kratko rečeno, zlata dôba bila je takrat Česki.

Iz Budapešta. — Po brezkončni generalni debati o adresi je v zbornici poslancev bil načrt, ki ga je odobril minister Tisza, sprejet z 202 glasoma proti 180, tedaj le z večino 22 glasov, po kateri ostane Tisza bojè še na stolici ministerski. Zastopniki Hrvatski so glasovali proti osnovi adrese vladne (ogerske) stranke. Slava jim! kličemo tudi mi Slovenci, kakor vsa državopravna stranka v Dunajski zbornici. Čehi in vsi drugi Slovani pripoznavajo možko in taktno njihovo postopanje. „Obzor“ poroča, da po vsej deželi ga odobrujejo, ter pravi, da „prvi put od deset godina nagodbe zauzeli su Hrvati samosvjestno vlastitu poziciju; izrekli su oni jasno i bistro svoje misli u velikem pitanju.“

— Dr. Herbst nosi zdaj zvonec v tukajšnji Avstrijski delegaciji. Po njegovi piščalki pleše zdaj večina delegacijskega odbora in pleše tudi Andrassy sam, ki je v svoji razložbi 30. novembra v delegaciji tako pohlevno govoril, da si je Herbst lahko mislil: „mi smo mi“. Vendar ponižnost Andrassyeva ni omečila zmagovalca Herbstu, kajti stavil je 2. dec. predlog, da se ne dovoli od Adrassya zahtevani celi znesek za potrebščine Avstrijske armade v Bosni in Hercegovini za leto 1879., ampak milostljivo dovoli le 15 milijonov; če več, mora to državni zbor dovoliti. In po živahni razpravi je večina odborova sprejela Herbstov predlog. V zbornici poslancev na Dunaji bode tedaj zaradi Bosne in Hercegovine še velik spektakel. — Grof Andrassy pa ni bil le ponižen proti poslancem, tudi o Rusiji je govoril drugače. V prejšnjih svojih razložbah je napadal Rusijo tako brezobzirno, kakor njegov „londsman“ Tisza unidan v adresini razpravi, to pot pa je govoril tudi o Rusiji z večim respektom. Menda mu je to svetovano bilo na onem mestu, kateremu je dolžan pokoren biti.

Iz Laškega. — Zaslišanje onega hudodelca, ki je unidan hotel kralja Humberta na ulici zabosti, je privleklo strašne reči na dan. Take odgovore je dajal na vprašanja, da je groza. Na vprašanje, ali si hotel kralja umoriti ali samo le raniti? je odgovoril: „umoriti sem ga hotel; ko bi bil kaj denarja imel, kupil bi si pištolo, ž njo bi ga bil gotovo poslal v krtovo deželo“. — Zakaj pa? — „Jaz sovražim vse cesarje in kralje, ker preveč zapravljajo.“ — V Rimu in po družih laških mestih zapirajo enake hudodelce. — Zdaj žanejo, kar so sejali!

Listnica vredništva. Gosp. dopisniku iz Kroke: Ker v zadnjem listu nikakor ni bilo mogoče cenjenega Vašega dopisa natisniti in ga je koj potem svetu naznanil „Slovenec“, zato bilo bi prekasno, ga zdaj objaviti. Prosimo drugičkrat kaj.

Žitna cena

v Ljubljani 27. novembra 1878.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 6 fl. 50. — banaške 8 fl. 43. — turšice 5 fl. 20. — soršice 6 fl. 80. — rži 4 fl. 34. — jemeni 5 fl. 63. — prosa 7 fl. 5. — ajde 4 fl. 50. — ovsa 3 fl. 60 kr. — Krompir 3 fl. 3 100 kilogramov.